

νοια, την όποιαν—κατά συμβουλήν του Θεοφίλου,—έγκατέλειψαν οι Κυβερνητικοί.

Ο Γερμανός φιλέλληνας εύρωστος μουσικερμα τού Ναυπλίου και κωμικός τέλος να πείσει τη Γερουσία να έπιτρέψη στον 'Ιω. Καλήτη να μείη στην πόλι για να διαπραγματευθή αυτοπροσώπως μαζί της τον διορισμό των μελών της Κιβερνήσεως.

Και έτσι, στις 29 Μαρτίου, ο 'Ιω. Καλήτης, συνοδευόμενος από 25 όπλαρχηγούς έμπηκε στο Ναύπλιο, όπου έγινε πανηγυρικός δεσμός, πέραςσος κάτω από τα πυλᾶτι του Καποδιστρια—ένδι ό κόσμος τον έζητωκραύγαζε—και έπήγε κατ' εούθειαν στο Βουλευτικό, όπου συνεζήτασε η Γερουσία. 'Αλλ' η ιστορικός πύλες της πόλεως έκλεισθηκαν πίσω από τον Καλήτη. Στους άλλους όπαδοίς του που άκολουθούσαν δέν έπετρέψη η είσοδος. 'Αλλ' αυτοί, 8.000 όλοι, άρματωμένοι και φροσάτοι, είχαν πληθιασει τά τείχη κ' έφοβέρησαν να μπουδ δια της βίας, χωρίς να λογαριόζοντες διαταγές των φροσούσαντων τά τείχη, οι όποιοι έτοιμάζαν τά κανόνια! Νέος τρόμος κατέλαβε τους πολίτες του Ναυπλίου, οι όποιοι ήξεραν τί τους έπεριμενε έί τι Ρουμελιώτες όπλαφροοι του Καλήτη καιελεύβαναν τά φροσάρα. Γινεται λοιπόν άμείως μία έπιπορήση Ναυπλιέων, ηγαίνεις στους Πρόσβετες και τους ίεπετεύει να βγαλουν έξω ταύτες για την ήρησή της τάξεως.

Τό μαθαίνεις αυτό ό Θεοφράκης Γρίβας και προσπαθει ν' άνεβη με τους Ρουμελιώτες στον στο Παλατίον, να τό καταλάβη και να βάλη φρούα τό όπιοι. Τότε πειά οι πρόσβετες έκαταλαβαν ότι έπρεπε να δράσουν ένεργητικώς. Βγούσαν από τά πολεμικά τους—που ήταν στο λιμένα άπ' κάμποσον καιρό—πεντακοίους ναύτες, κ' έτοι με αυτούς και με τον άρχοντα έζλω του 'Ελληνος (άλλά Πορτογάλλου την καταγωγή) φροσφύρα του Ναυπλίου 'Αλμείδα, έστερεσθή η τάξη στην πόλι.

Μετά την είσοδο—το πανηγυρικό μάλιστα—του 'Ιω. Καλήτη στο Ναύπλιον, ό Αθουοστίνος Καποδιστριας δέν ήθελε πίσω να μείη ούτε στιγμή στην πόλι. 'Αμέσως μετεκομισε τό λείψανο του άειμνήστου Κυβερνήτου (ταμειωμένο από τό φ' μακοπού Μπουναφίν) στη Ρωοικη Ναυαρχίδα, παρέλασε τά έγγραφα και τά κειμήλια της οικογενείας του, και στις 10 τό βράδυ έτοιμάστηκε να φύγη. ('Εδώ πρέπει να σημειωθή ότι η άποβάθη των ταξειδιωτών ήταν, την έποχή εκείνη, κοντά στον λεγόμενον 'Προμαχώνα του Μόσχου, όπου έμαζεύοντο διάφοροι χαμηλής και μέγας, δ' ομασθέντες γι' αυτό μοσχομάχες). 'Όταν λοιπόν ό Αθουοστίνος Καποδιστριας, συνοδευόμενος από τό λόγιο Α. Μουσοζόβη και μερικώς άλλους φίλους του έμπηκε στη βάρκα, οι μοσχομάχες, βελτοί από τους άντικαποδιστριακοίς, τον έπορκάζονταν, έκανολαμβάνοντες μάλιστα και τους σατυράκους, σίχους που είχε γράψει ό 'Αλέξανδρος Σούτσος :

*Μή, παιδιά, με τά λεμόνια!
Έγια μόλα, έγια λέσα,
ένος κόντες είναι μέσα!...*

Ση όσάλα της; Ναυαρχίδος υπεσέχη τον Αθουοστίνο Καποδιστρια με έγκαρδιότητα ό Ρώσος Ναυαρχος Ρίκορδ. Τό μεσάνυχτα, τό πλοίο, π.ν έφερε μείζια την 'Ελληνική σημαία, έβηκε από τό λιμένα του Ναυπλίου ταξειδεύοντας για την Κέρκυρα, όπου και έβησε στο έσπ νεκροταφείν τό λείψανο του δολοφονηθέντος Κυβερνήτου.

'Υστερ' από λίγους μήνες, στις 25 'Ιανουαρίου 1838 επάτησε τον χημα του Ναυπλίου ό Βασίλειος 'Όθαν και τά πάθη καθήσχησαν για κάμποσα τ' υλάχιστον χρόνιν. 'Αλλ' ό Αθουοστίνος Καποδιστριας δ.ν ή θέλησε πειά να ξαναγυρίσει στην 'Ελλάδα.

Ο ΙΣΤΟΡΙΟΔΙΦΗΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

Ο ΦΟΝΤΕΝΕΛ ΚΑΙ Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

Μιά φορά, τά μέλη της Γαλλικής 'Ακαδημίας έκαναν μεταξύ τους έρωα για να βοηθήσουν έναν άναξιπαθητότα λόγιο. 'Όταν όμως μετρήσαν τά λεπτά—ήταν άρωμένο τό ποσόν που θα έδινε ό καθένας, όπως έλισης ώρισμένο ήταν ό αριθμός των άκαδημαϊκών—παρετήρησαν ότι έλειπε ένα είκοσάφραγο... Κάποιος δέν θα είχε συνεισφέρει τον όβολό του Οι άκαδημαϊκοί κατάλαβαν άμέσως ότι αυτός ό κάποιος θα ήταν ένας συνάδελφός τους, διακρινόμενος για τη φιλαργυρία του. Τού υπενθύμισαν με τρόπο την υποχρέωση που είχε να βοηθήσει κ' αυτός έναν τον πενόμενο άνθρωπο των γραμμάτων, έκείνος όμως διαμαρτυρήθη, φωναζόντας ότι είχε δώσει τό κανονισμένο είκοσάφραγο.

Τότε ό άκαδημαϊκός που είχε μαζέψει μέσα ό ένα καπέλλο, τον έρωα των συναδέλφων του, είπε, για να μην εκθέσει τό φιλάργυρο :
— 'Εγώ δέν σάς είδα να δίνετε είκοσάφραγο, μα σ' είδα πιστεύω, άφου τό λέτε.
Μά ό Φοντενέλ, ό περίφημος Φοντενέλ, που δέν χάνευσ καθόλου τό φιλάργυρο, σμικρώθηκε άπό τη θέση του και είπε, για να τον παρηλάξη.
— 'Εγώ σάς είδα να δίνετε είκοσι φράγκα, μα δέν... πιστεύω στα μάτια μου!...

Ο ΑΙΜΟΣΤΑΓΗΣ ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ
ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΑΒΔΟΥΛ ΧΑΜΗΤ

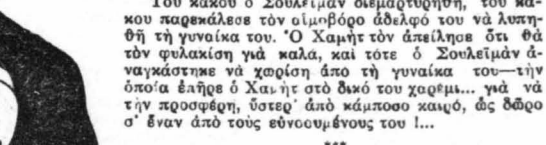
'Η ζωή του. Τρόμαι και έρίάται. 'Η φυλακίσις τών συγγενών του. 'Η γυναικία του Σουλεϊμάν. Κάθε νύχτα και νέα κρεβάτοκαμαρη. 'Ο ρόλος του 'Ισμέτ Βέη. Τό έρωα του Μεχμέτ Σακαλή. Προμηθεΐσ της του χαρμενι Βαρβαρόπτες και άνθηδικότητες που παρήλασαν άνεπιτορεπεί, κ.τ.λ κ.τ.λ.

Ο Κόκκινος Σουλτάνος της Τουρκίας, όσας είχαν έπινομάσει τον 'Αβδούλ Χαμήτ, φροβόταν τόσο πολυ μήπως ονομαστήσουν οι συγγενείς του, οι έχοντες όπισσθήσεις δικαιοφιαμα έπί του θρόνου, και τον κατεβάσαν από την άνώτατη έξουοια του Πατισάχ, ώπτε έφρόνιτις να φυλακίσει όλους τους άδελφούς του. Μεταξύ αυτών ήταν και ό πρίγκηψ Σουλεϊμάν, ό όποιος, κατά διαταγή του 'Αβδούλ Χαμήτ έμενε διαρκώς κλεισμένος στο μεγαλοπρεπές άνάκτορο που είχε στο Μπρεπτάκ, έπί του γραφικού Βοσπόρου.

Ο Σουλεϊμάν αυτός είχε σύζυγο μία νεαρά και ώραιοτάτη γυναικία, την όποία έλάτρεισε μ' όλη τη δύναμη της ψυχής του. Μιά μέρα, η γυναικία του φωτογραφήθηκε, άφου προηγουμένως έλαβε την άδεία του. Μά τό άδείο αυτό, έθύκωσος ύπερβολικά και διάταξε τον άδελφό του να παρουσιασθή μορσάτο του.

— Πρέπει να ξέφυγε, του είπε, όταν ό Σουλεϊμάν άνεφανίσθη ένωπίον του, ότι έγώ, σάν άρχηγός της οικογενείας, έχω τό καθήκον και την υποχρέωση ν' άγρουώ όχι μονάχα έπί των γυναικίων μου, αλλά και έπί των γυναικίων τών άδελφών μου. Έρωθα λοιπόν ότι η γυναικία σου είχε την όλην να φωτογραφηθή! Αυτό εινε έγκλημα για μία πιστή Μουσουλμανίδα!... Πρέπει λοιπόν να διάξω τη γυναικία σου!...

Τού κάκου ό Σουλεϊμάν διαμαρτυρήθη, του κάκου παρεκάλισε τον ομορφό άδελφό του να ληψηθή τη γυναικία του. 'Ο Χαμήτ δέν άπέλησος ότι θα τον φυλακίση για καλά, και τότε ό Σουλεϊμάν άναγκάστηκε να χωρίσει από τη γυναικία του—την όποία έλάτρει ό Χαμήτ από τό δικό του χαρμενι... για να την προσφέρει, ύστερ' από κάμποσο καιρό, ως δώρο σ' έναν από τους εύνομένους του!...

Ο 'Αβδούλ Χαμήτ φροβόταν τόσο πολυ μήπως τον δολοφονήσουν, ώπτε δέν κωμότανε ποτε στο ίδιο δωμάτιο δυο βραδείας και συνέχεια. Λίγες στιγμές πριν πάη να κοιμηθή, διάλεγε τό δωμάτιο στο όποιο θα περνούσε τη νύχτα του,—για να μην έξοχη κανείς που έφρόκνιτο να πλαγιάζει και πιά να τον δολοφονήσουν!—και έπερνε μαζί του όλόκληρη φροφά από πιστούς στρατιώτες, για να τον φυλάει.

Ο ύπερβολικός αυτός φρόβος τον έκανε να μη θέλη καθόλου να βγη έξω από τό άνάκτορο του Γ.Ι.δ.έ, να μη θέλη να πάη ούδτε στο προκνήμα της παρακοής, στο Σελαμλί, όπου είχε υποχρέωση να ηγαίνη. Και να τί σοφιστήρις ό ποιητής Χαμήτ για να παευρίσεται στο προκνήμα, χωρίς όμως, να τό κου.άη καθόλου από τό δωμάτιο του :

Είχε έναν ομογάλακτο άδελφό, τον 'Ισμέτ Βέη, ό όποιος του έμιασε καταπληκτικά, όχι μονάχα στο προσωπο αλλά και στο άνάστημα. Κάθε πορσο-σμη λοιπόν, ό 'Ισμέτ Βέης γινότανε για λίγες ώρες Σουλτάνος της Τουρκίας!... 'Ευκαινε δηλατή στο άμάξι του Χαμήτ και πήγαινε στο Σελαμλί. 'Ετσι όλοι ύπέσταν ότι ήταν ό πραγματικός Χαμήτ! 'Ελάχιστοι μόνον ήξεραν τό μυστικό αυτό!...

Ο ίδιοι 'Ισμέτ Βέης χρησιμοποιούετο κάθε φορά που ό Σουλτάνος ήθελε να φτιαχίη κανοφύσιο σολή. 'Ο Χαμήτ δέν ήθελε να τον πλησιάζη ράφτης, γιατί φροβότανε μήπως του δώση καμιά μαχαίρα. 'Εβαζε λοιπόν τον άδελφό του να κανουσ άπάνω του πορβ! 'Ο Σωσίας αυτός του 'Ευφροΐ Σουλτάνου πέθανε στα 1906.

Ένα από τά πιο σημαντικά πρόσκαμα της Αύλης του Χαμήτ ήταν ό Μεχμέτ Σακαλή Παοός. Τό άνακτορ αυτό προσκαπο έφρες τον έπίςλοο τίτλο του 'επομηπύτου του Σουλτανικού χαρμενιού, στο όποιο υπήρχαν πλέον από 700 χανούμ!...

Κατά την έρωτήν, την λεγομένη «Καντιν Γκετζεσώ», ό Μεχμέτ Σακαλή Παοός ήταν υποχρησμένος να προσφύχη στο Σουλτάνο μία περθόνο που τη διάλεγαν μέσα από τις όμρφότερες νέες της 'Οφθαμικής Αδικοκρατορίας. Μεταξύ αυτών, έξελέγοντο Γαωργιανές, Κιρκάσιες, 'Αρμενίδες και 'Ελληνίδες άκόμα...
Τις κακότυχες αυτές νέες, τις όμορφες σάν τον κρύο νερό, τις έπλάσαν δια της βίας άπ' την άγκαλιά των γονέων των για να Ικανοποιήσουν τον αιμοσταγή, τον άπληρο, τον άπάνθρωπο Σουλτάνο!...

'Η βλάβη και άνθητικες αυτές συνήθειες δέν ύφίσταναι εύτυχώς, πλέον στην Τουρκία, η όποία, όπως ξέρομαι, έκπολιτεύεται ραγδαίως.